

GLP - PRZEPISY GRY w piłkę nożną 2018

ARTYKUŁ 1 – POLE GRY

Orlik

ARTYKUŁ 2 – PIŁKA

Piłki używane w meczach rozgrywanych w GLP muszą być zatwierdzone przez kapitanów drużyn biorących udział w zawodach.

ARTYKUŁ 3 – ZAWODNICY

1. Liczba zawodników

W zawodach biorą udział dwie drużyny;

każda składa się z nie więcej niż 6 zawodników, z których jeden jest bramkarzem.

Zawody nie mogą być rozpoczęte, jeśli choć jedna z drużyn ma w swoim składzie mniej niż pięciu zawodników.

Zawody nie mogą być kontynuowane, jeśli choć jedna z drużyn, w wyniku kar minutowych 5 min - napomnienia (żółta kartka) ma w swoim składzie na boisku mniej niż czterech zawodników.

Jeżeli drużyna w wyniku kar czasowych, związanych z wykluczeniami (czerwonymi kartkami) liczy mniej niż czterech zawodników na polu gry, zawody uznaje się za zakończone.

Jeżeli drużyna rozpoczyna grę z mniejszą liczbą zawodników niż 6, skład drużyny może być uzupełniony w ciągu całego okresu trwania zawodów, zawodnikami, którzy są wpisani w panelu GLP.

2. Wymiany zawodników

W zawodach GLP można dokonać dowolnej liczby wymian, (hokejowe) zakładając, że:

Przy wymianie zawodnika na zawodnika rezerwowego przestrzegane muszą być następujące warunki:

Zawodnik rezerwowego wchodzi na pole gry, tylko:

- podczas przerwy w grze,
- na własnej połowie
- po tym, jak zawodnik wymieniany opuścił już pole gry,
- po powiadomieniu sędziego werbalnie lub na umówiony przed meczem sygnał (np. podniesienie ręki przez zawodnika schodzącego lub rezerwowego).

Dla zachowania porządku najważniejsze jest, aby odbywało się to zawsze w przerwie w grze.

Wymiana zawodników została dokonana z momentem wejścia zawodnika rezerwowego na pole gry.

Wszyscy zawodnicy: grający, rezerwowi i przebywający na meczu (wpisani w panelu) podlegają władzy sędziego, bez względu na to, czy biorą udział w grze.

Wymiany „hokejowe”/„lotne” (w czasie gdy toczy się gra) są niedozwolone i mogą być karane przez sędziego kara czasowa 2 minut (drużyna źle przeprowadzająca zmianę gra w osłabieniu przez 2 minuty)

3. Zamiana bramkarza

Każdy zawodnik drużyny może zamienić się funkcją z bramkarzem, jeśli:

- sędzia został poinformowany przed dokonaniem zamiany,
- zamiana została dokonana podczas przerwy w grze.

4. Przewinienia i sankcje karne

Jeżeli w czasie gdy piłka jest w grze, zawodnik zamienia się funkcją z bramkarzem, bez zgody sędziego:

- sędzia zezwala na kontynuowanie gry,
- zawodnikowi który stanął na bramce udziela się napomnienia (żółta kartka) w najbliższej przerwie w grze.

Sędzia nie napomina zawodników, jeżeli zawodnik zamienia się funkcją z bramkarzem bez zgody sędziego w przerwie w grze.

Gra jest wznawiana rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry.

5. Zawodnicy i zawodnicy rezerwowi wykluczeni z gry

Zawodnik, który został wykluczony:

- przed rozpoczęciem spotkania, w przerwie pomiędzy połowami i w czasie trwania zawodów – nie może brać udziału w zawodach, a drużyna ukarana zostaje grą w pomniejszonym składzie w okresie 10 minut.

6. Dodatkowe osoby na polu gry

Każda osoba nie wpisana w panelu GLP, jest osobą niepożądaną.

Jeżeli, zawodnik rezerwowi, zawodnik wymieniony, zawodnik wykluczony lub osoba niepożądana wejdzie na pole gry, sędzia musi:

- przerwać grę tylko jeżeli osoba ta wpływa na przebieg gry,
- nakazać usunięcie tej osoby w najbliższej przerwie w grze,
- zastosować odpowiednie sankcje dyscyplinarne.

Jeżeli gra została przerwana, a osobą, która wpływała na przebieg gry była:

- zawodnik rezerwowi, wymieniony lub wykluczony – sędzia wznowi grę rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym,
- osoba niepożądana – sędzia wznowi grę rzutem sędziowskim.

7. Zawodnik poza polem gry

Jeżeli zawodnik, którego powrót na boisko wymaga zgody sędziego, wejdzie bez tej zgody, sędzia musi:

- wstrzymać grę (nie natychmiast, jeżeli zawodnik nie wpływa na grę lub na jednego z sędziów lub jeżeli można zastosować korzyść),
- udzielić napomnienia zawodnikowi z powodu jego wejścia na pole gry bez zgody sędziego.

Jeżeli sędzia przerwie grę, musi zostać ona wznowiona:

- rzutem wolnym bezpośrednim z miejsca, w którym zawodnik ten wywarł wpływ na grę lub na sędziego,
- rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie znajdowała się piłka w momencie, gdy gra została przerwana, zakładając, że nie było wpływu na grę lub na sędziego.

Nie jest przewinieniem gdy zawodnik biorący udział w grze przekroczy linię ograniczającą pole gry w ramach toczącej się akcji.

8. Bramka zdobyta i dodatkowe osoby na polu gry

Jeżeli po zdobyciu bramki sędzia stwierdzi, że w chwili jej zdobycia na polu gry znajdowała się dodatkowa osoba, a gra nie została wznowiona, to:

sędzia nie uznaje bramki, jeżeli dodatkową osobą był:

- zawodnik, zawodnik rezerwowi, zawodnik wymieniony, zawodnik wykluczony, drużyny, która zdobyła bramkę; gra zostanie wznowiona rzutem wolnym bezpośrednim z miejsca, gdzie znajdowała się dodatkowa osoba,
- osoba niepożądana i przeszkadzała ona w grze, gra jest wtedy wznowiona rzutem sędziowskim.

sędzia uznaje bramkę, gdy dodatkową osobą był:

- zawodnik, zawodnik rezerwowi, zawodnik wymieniony, zawodnik wykluczony, drużyny, która straciła bramkę,
- osoba niepożądana, która nie przeszkadzała w grze.

We wszystkich powyższych przypadkach sędzia musi nakazać kapitanom usunięcie dodatkowej osoby z pola gry.

Jeżeli po zdobyciu bramki i wznowieniu gry, sędzia stwierdzi, że na polu gry w chwili zdobycia bramki znajdowała się dodatkowa osoba, to gol zostaje zaliczony, bramka taka nie może zostać nieuznana.

Jeżeli osoba dodatkowa nadal przebywa na polu gry, sędzia musi:

- przerwać grę,
- nakazać usunięcie dodatkowej osoby,
- grę wznowić rzutem sędziowskim lub rzutem wolnym – stosownie do sytuacji.

Sędzia musi zgłosić incydent do władz GLP.

9. Kapitan drużyny

Kapitan drużyny nie posiada specjalnego statusu i przywilejów, jednak ponosi w pewnym stopniu odpowiedzialność za zachowanie swojego zespołu. Każda drużyna musi mieć kapitana.

Prawo zwracania się do sędziego w sposób taktowny, w sprawach dotyczących zawodów, przysługuje wyłącznie kapitanowi drużyny, tylko w czasie przerwy w grze.

Na ewentualne pytanie kapitana drużyny, sędzia udziela zwięzłej i jednoznacznej odpowiedzi, nie dopuszczając do polemiki.

Kapitanowi nie wolno okazywać dezaprobaty dla decyzji sędziego.

Jeżeli z jakichkolwiek powodów kapitan opuszcza zawody przed końcem, winien przekazać swojemu zastępcy wyróżniającą go opaskę.

Kapitan odpowiada za dopuszczenie zawodników do zawodów.

Do wzięcia udziału w zawodach uprawnieni są jedynie zawodnicy i zawodnicy rezerwowi wpisani do panelu GLP.

Drużyny zobowiązane są do stawienia się na polu gry w takim czasie, aby sędzia mógł (po sprawdzeniu ubioru i przeprowadzeniu losowania) punktualnie o wyznaczonej godzinie rozpocząć zawody.

Zawodnik od momentu otrzymania od sędziego zgody na opuszczenie pola gry, do czasu jego opuszczenia, nie może brać udziału w grze.

Jeżeli zawodnik, zanim opuści pole gry, bierze udział w grze, zostanie napomniany za niesportowe zachowanie.

Przerwana gra zostanie wznowiona rzutem wolnym pośrednim z miejsca przewinienia.

Zawodnik, którego wejście na pole gry wymaga zgody sędziego, powinien na nią czekać do czasu otrzymania od sędziego przyzwalającego znaku.

Zawodnicy ukarani wykluczeniem

Zawodnik, zawodnik rezerwowy, względnie zawodnik wymieniony wykluczeniu z gry nie mają prawa zajmować miejsca, w bezpośrednim otoczeniu pola gry (na terenie orlika) – niezależnie od tego, w jakim ubiorze się znajdują. Wyjątkiem od przepisu jest sytuacja, gdy zachowanie wykluczonego jest kulturalne i nie wpływa na pracę sędziego oraz bezpieczeństwo innych zawodników. Zawodnik nie ma prawa przebywać wśród zawodników rezerwowych.

Protesty dotyczące tożsamości zawodników

Kapitanowie mają prawo, najpóźniej do zakończenia zawodów, zgłaszać sędziemu protesty dotyczące tożsamości zawodników.

Sprawdzenia tożsamości zawodników sędzia może dokonać przed zawodami, w czasie przerwy między częściami gry lub po zawodach, zawsze jednak w obecności kapitanów obu drużyn.

Konieczność sprawdzenia tożsamości zawodników po zakończeniu zawodów zobowiązuje kapitanów drużyn do zatrzymania wszystkich zawodników, którzy uczestniczyli w grze do pełnej dyspozycji sędziego we wskazanym przez niego miejscu. Tożsamość zawodników sędzia potwierdza weryfikując zdjęcie na stronie glp.net.pl lub dokument ze zdjęciem. W przypadku braku sędziego na meczu kapitan ma prawo zrobić zdjęcie zawodnikowi, co do którego ma wątpliwości, wykorzystując je tylko do momentu wyjaśnienia sprawy przez Zarząd GLP. Po wyjaśnieniu sprawy jest zobowiązany niezwłocznie usunąć zdjęcie zawodnika.

Jeżeli opinia sędziego dotycząca protestu nie satysfakcjonuje wnoszącego kapitana, sędzia musi powiadomić o proteście władze ligi GLP.

ARTYKUŁ 4 – UBIÓR ZAWODNIKÓW

1. Względy bezpieczeństwa

Zawodnik nie może używać ubioru lub nosić czegokolwiek, co byłoby niebezpieczne.

Jeżeli sędzia stwierdzi, że zawodnik na boisku ma na sobie niewłaściwy/niebezpieczny ubiór, sędzia musi nakazać zawodnikowi:

- usunięcie niedozwolonego wyposażenia,
- opuszczenie pola gry w najbliższej przerwie w grze, jeżeli zawodnik nie jest w stanie lub nie wykazuje chęci do wykonania polecenia.

Zawodnik, który odmawia wykonania polecenia, względnie ponownie nosi niedozwolony przedmiot, musi zostać napomniany.

Zawodnik, który przypadkowo zgubił but lub ochraniacz, musi założyć ten element jak najszybciej jest to możliwe, jednak nie później niż w najbliższej przerwie w grze.

Jeżeli przed tym zawodnik taki zagra piłkę i/lub zdobędzie bramkę, to taka bramka zostaje uznana.

2. Kolory

Zasady doboru strojów drużyn określają regulaminy rozgrywek.

- Obie drużyny muszą mieć kolory strojów odróżniające się od siebie oraz sędziów.
- Bramkarze muszą mieć kolory strojów odróżniające ich od pozostałych zawodników oraz sędziów.
- Jeżeli bluzy obu bramkarzy są tego samego koloru, i żaden z nich nie posiada bluzy w innym kolorze, sędzia zezwala na rozpoczęcie zawodów.

Jeżeli zawodnicy posiadają koszulki z numerami, numeru muszą być zgodne z numerami panelu GLP.

3. Inne elementy wyposażenia

Bezpieczne przedmioty ochronne, takie jak ochraniacze głowy, maski na twarz, ochraniacze kolan i łokci, wykonane z odpowiednich miękkich i lekkich materiałów, są dozwolone; podobnie jak czapki z daszkiem używane przez bramkarzy czy okulary przystosowane do uprawiania sportu.

4. Sędzia może sprawdzić, czy zawodnicy posiadają zgodny z Przepisami Gry ubiór (w szczególności obuwie) przed rozpoczęciem zawodów, przed drugą połową zawodów, dogrywką i w innym czasie, kiedy taka potrzeba zachodzi.

5. Przewinienia i sankcje karne

Za jakiegokolwiek złamanie postanowień tego Artykułu gra nie musi być przerwana, a zawodnik:

- zostaje poinstruowany przez sędziego o konieczności opuszczenia pola gry w celu poprawy ubioru,
- opuszcza pole gry podczas najbliższej przerwy w grze, chyba że do tego czasu poprawił ubiór.

Zawodnik, który opuścił pole gry w celu poprawy lub zmiany ubioru musi:

- mieć sprawdzony sprzęt przed otrzymaniem zgody na powrót na pole gry,
- powrócić na pole gry tylko za zgodą sędziego (która może być wydana również, gdy toczy się gra).

Zawodnik, który wchodzi na pole gry bez zgody sędziego musi być napomniany.

Jeżeli gra została przerwana w celu udzielenia napomnienia, gra jest wznawiana rzutem wolnym pośrednim z miejsca, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry.

Niedopuszczenie zawodnika do gry

6. Jeżeli zawodnik zamierza grać z opatrunkiem chroniącym go przed kontuzją (nawet za zgodą lekarza), sędzia ma prawo nie dopuścić go do gry, jeśli stwierdzi, że opatrunek stanowi zagrożenie dla innych zawodników.

ARTYKUŁ 5 – SĘDZIA

1. Władza sędziego

Zawody są prowadzone przez sędziego, który ma pełną władzę egzekwowania uprawnień nadanych mu przez Przepisy Gry w związku z meczem, który sędziuje.

2. Decyzje sędziego

Decyzje podejmowane przez sędziego, będą podejmowane na najwyższym poziomie zgodnie z Przepisami Gry i „duchem gry” i będą opierały się na obiektywnej ocenie w celu podjęcia odpowiednich kroków w ramach Przepisów Gry.

Decyzje podejmowane przez sędziego dotyczące oceny faktów związanych z grą, włącznie z uznaniem lub nieuznaniem bramki oraz rezultatem zawodów – są ostateczne.

Decyzje sędziego, muszą być zawsze respektowane.

3. Uprawnienia i obowiązki

Sędzia:

- egzekwuje zapisy Przepisów Gry,
- prowadzi zawody,
- mierzy czas gry, sporządza notatki z przebiegu zawodów i dostarcza informacji władzom GLP o nałożonych sankcjach dyscyplinarnych oraz innych incydentach, które miały miejsce przed, w trakcie trwania lub po zawodach,
- nadzoruje i/lub decyduje, jak gra zostanie wznowiona po jej przerwaniu.

Korzyść

- nie przerywa gry, gdy drużyna, której przeciwnicy popełnili przewinienie, odniesie korzyść z takiego rozstrzygnięcia, i ukarze pierwotne przewinienie, jeżeli przewidywana korzyść nie rozwinie się w tym czasie lub w ciągu kilku sekund.

Sankcje dyscyplinarne

Sędzia:

- karze za cięższe przewinienie w odniesieniu do sankcji, wznowienia gry, dotkliwości ataku fizycznego oraz taktycznych konsekwencji, gdy dochodzi do więcej niż jednego przewinienia w tym samym czasie,
- stosuje sankcje karne wobec zawodników winnych popełnienia przewinienia karnego napomnieniem lub wykluczeniem z gry,
- ma władzę do podejmowania sankcji dyscyplinarnych od momentu wejścia na pole gry, aż do czasu opuszczenia pola gry po zakończeniu zawodów (włącznie z rzutami z punktu karnego).

Jeżeli przed wejściem na pole gry, przed rozpoczęciem zawodów, zawodnik popełni przewinienie karane wykluczeniem, sędzia ma władzę, żeby nie dopuścić winnego zawodnika do gry i zgłosić niewłaściwe postępowanie,

- Sędzia ma władzę pokazywania żółtych i czerwonych kartek, za co regulamin rozgrywek przewiduje – stosowania kar wykluczeń minutowych, od momentu wejścia na pole gry przed rozpoczęciem zawodów, a także do końca zawodów, włączając to okres przerwy między połowami, dogrywkę i serię rzutów z punktu karnego.

Kontuzje

- Sędzia nie przerywa gry aż do momentu, gdy piłka jest poza grą, jeżeli zawodnik doznał lekkiej kontuzji,
- Sędzia przerywa grę, jeżeli zawodnik uległ poważnej kontuzji i zapewnia jego zniesienie z pola gry.

Jeżeli piłka jest w grze, zawodnik może powrócić na pole gry jedynie przekraczając linię boczną.

Natomiast podczas przerwy w grze, zawodnik ten może powrócić na pole gry zza którejkolwiek linii ograniczającej pole gry.

Wyjątki od powyższych Zasad dotyczą jedynie przypadków, gdy:

- kontuzjowany jest bramkarz,
- bramkarz i zawodnik z pola zderzą się ze sobą i potrzebują pomocy,
- zawodnicy tej samej drużyny zderzą się i potrzebują pomocy,
- doszło do ciężkiej kontuzji,
- zawodnik doznał kontuzji na skutek fizycznego ataku, za który przeciwnik został napomniany lub wykluczony (np. faul wykonany w sposób nierozważny lub z użyciem nieproporcjonalnej siły), zakładając, że ocena kontuzji/udzielanie pomocy, zostaną zakończone szybko.

- Sędzia pilnuje, by zawodnik z krwawiącą raną opuścił pole gry.

Sędzia da przywalający sygnał na jego powrót dopiero, gdy będzie pewny, że krwawienie zostało zatamowane, a zawodnik nie ma na sobie zakrwawionego ubioru.

Jeżeli zawodnik nie podporządkuje się zarządzeniu sędziego, musi być napomniany za niesportowe zachowanie,

- jeżeli sędzia zdecydował o udzieleniu kary indywidualnej zawodnikowi kontuzjowanemu, który musi opuścić pole gry dla otrzymania pomocy, sędzia musi stosowną karę udzielić, zanim zawodnik ten opuści pole gry,
- jeżeli gra nie została przerwana z innego powodu lub kontuzja nie powstała w wyniku przewinienia, przerwana gra jest wznawiana rzutem sędziowskim.

Ingerencja z zewnątrz

- Sędzia przerywa, wstrzymuje lub kończy zawody ze względu na przewinienie związane z ingerencją z zewnątrz, np. gdy:
 - sztuczne oświetlenie jest niewystarczające,
 - przedmiot rzucony przez kibica trafia sędziego, lub zawodnika – sędzia, w zależności od powagi incydentu, grę kontynuuje, przerwie, lub zakończy,
 - kibic użyje gwizdka, który wypłynie na grę – sędzia grę przerwie i wznowi ją rzutem sędziowskim,
 - druga piłka, inny przedmiot lub zwierzę pojawi się na meczu na polu gry.

Sędzia musi: przerwać grę (i wznović rzutem sędziowskim) jedynie wtedy, gdy inny przedmiot lub zwierze wpływa na grę,

Sędzia musi: - kontynuować grę, jeżeli przedmiot lub zwierzę nie wpływają na grę, nakazać usunięcie przedmiotu tak szybko, jak to możliwe.

Sędziowie nie mogą być uznani odpowiedzialnymi za:

- jakiegokolwiek rodzaj kontuzji (urazu) doznanej przez zawodnika lub widza,
- jakiegokolwiek uszkodzenie własności bez względu na jej rodzaj,
- wszelkie inne straty poniesione przez osobę fizyczną, drużynę lub inny podmiot, powstałe lub mogące powstać z powodu jakiegokolwiek decyzji, podjętej na mocy Przepisów Gry lub w związku z normalną czynnością wynikającą z prowadzenia zawodów i kontroli nad nimi.

ARTYKUŁ 6 – POZOSTALI SĘDZIOWIE

Dopuszcza się prowadzenie zawodów GLP z sędzią asystentem lub z dwoma sędziami asystentami.

ARTYKUŁ 7 – CZAS TRWANIA ZAWODÓW

1. Części gry

Zawody trwają dwa równe okresy 30 -minutowe.

Mierzenie czasu gry przez sędziego rozpoczyna się z chwilą prawidłowego wprowadzenia piłki do gry przy rozpoczęciu każdej z części zawodów

2. Przerwa między częściami zawodów

Zawodnikom przysługuje prawo do przerwy między obiema częściami zawodów, nie dłuższej niż 5 minut; zezwala się na krótką przerwę między połowami dogrywki w celu uzupełnienia płynów.

Doliczanie straconego czasu gry

3. O tym, czy zawody wymagają doliczenia straconego czasu, decyduje tylko sędzia zawodów.

Liczba doliczonych minut leży jedynie w gestii sędziego. Sędzia w sposób widoczny sygnalizuje zawodnikom tuż przed zakończeniem zawodów (względnie dogrywki) ilość minimalnego czasu (minut) doliczonego na skutek nienormalnych przerw w grze.

Wskazanie przez sędziego liczby minut, o które przedłuża każdą część zawodów oznacza jedynie minimalną ilość doliczonego czasu. Sędzia czas ten powiększy, jeśli już w doliczonym czasie gry nastąpią kolejne nienormalne przerwy.

4. Rzut karny

Jeżeli sędzia zarządził wykonanie lub powtórzenie wykonania rzutu karnego, czas trwania danej części zawodów przedłuża się do rozstrzygnięcia tego rzutu.

Dogrywka

5. Dogrywka trwa dwa równe okresy 5-minutowe, jeżeli regulamin danych rozgrywek nie przewiduje inaczej.

ARTYKUŁ 8 – ROZPOCZĘCIE I WZNOWIENIE GRY

Rozpoczęcie gry wykonuje się na początku każdej połowy zawodów, każdej połowy dogrywki oraz po tym, jak bramka została zdobyta.

Rzuty wolne (bezpośrednie i pośrednie), rzuty karne, wrzuty, rzuty od bramki i rzuty różne są innymi sposobami wznowienia gry (patrz Artykuły 13-17).

Rzut sędziowski jest metodą wznowienia gry po tym, jak sędzia przerwał ją z powodu, który zgodnie z Przepisami Gry, nie wiąże się ze wznowieniem na żaden z powyższych sposobów.

Jeżeli do przewinienia doszło, gdy piłka była poza grą, nie zmienia to sposobu wznowienia gry.

1. Rozpoczęcie gry Procedura

- drużyna, która wygrała losowanie, decyduje, na którą bramkę będzie atakowała w pierwszej połowie,
- drużyna, która przegrała losowanie, rozpoczyna grę,
- drużyna, która wygrała losowanie, rozpoczyna grę w drugiej połowie zawodów,
- w drugiej połowie zawodów drużyny zmieniają połowy pola gry i atakują przeciwne bramki,
- po zdobyciu bramki rozpoczęcie gry wykonuje drużyna, która bramkę straciła.

Przy każdym rozpoczęciu gry:

- wszyscy zawodnicy, z wyjątkiem zawodnika wykonującego rozpoczęcie gry, muszą zająć miejsca na własnej połowie pola gry.
- zawodnicy drużyny nie wykonującej rozpoczęcia gry znajdują się w odległości co najmniej 5 metrów od piłki aż do momentu, gdy znajdzie się ona w grze,
- piłka leży nieruchomo w punkcie środkowym,
- sędzia daje sygnał gwizdkiem,
- piłka jest wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się,
- bramka może być zdobyta bezpośrednio z rozpoczęcia gry na drużynie przeciwnej.

Jeżeli piłka z rozpoczęcia gry wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy, sędzia przyznaje drużynie przeciwnej rzut różny.

Naruszenia Przepisów i sankcje karne procedury rozpoczęcia gry.

Jeżeli wykonawca rozpoczęcia gry dotyka piłkę po raz drugi, zanim dotknie ją ona innego zawodnika, zarządza się rzut wolny pośredni.

Jeżeli drugie dotknięcie jest jednocześnie rozmyślnym zagranieniem piłki ręką, zarządza się rzut wolny bezpośredni.

Za każde inne naruszenie procedury wykonania rozpoczęcia gry, rozpoczęcie gry powtarza się.

2. Rzut sędziowski Procedura

Sędzia opuszcza trzymaną w ręce piłkę w miejscu, gdzie znajdowała się ona w chwili przerwania gry.

Jeżeli gra została przerwana, gdy piłka znajdowała się w polu bramkowym, rzut sędziowski sędzia wykonuje z linii pola bramkowego, równoległej do linii bramkowej – z miejsca najbliższego temu, gdzie była piłka w chwili przerwania gry.

Piłka jest w grze w momencie, gdy dotknie podłoża.

Przy rzucie sędziowskim w walce o piłkę może brać udział dowolna liczba zawodników, z bramkarzami włącznie.

Sędzia główny nie ma prawa decydować o tym, kto może walczyć o piłkę podczas rzutu sędziowskiego i nie może decydować o jego rozstrzygnięciu.

Naruszenia Przepisów i sankcje karne podczas rzutu sędziowskiego.

Rzut sędziowski należy powtórzyć, jeżeli piłka:

- została dotknięta przez zawodnika, zanim dotknęła podłoża,
- opuszcza pole gry, po dotknięciu podłoża, nie dotknięta przez jakiegokolwiek zawodnika.

Jeżeli piłka wpadnie do bramki nie dotykając przynajmniej dwóch zawodników, grę wznowia się:

- rzutem od bramki – jeżeli piłka wpadnie do bramki przeciwnika,
- rzutem różnym – jeżeli piłka wpadnie do bramki własnej drużyny.

Stawienie się drużyn na polu gry

Drużyny zobowiązane są do stawienia się na polu gry w takim czasie, aby sędzia mógł punktualnie, o wyznaczonej godzinie, dać sygnał gwizdkiem na rozpoczęcie zawodów.

Jeżeli zawody nie rozpoczną się punktualnie, sędzia opisuje władzą GLP przyczynę opóźnienia.

Rzut sędziowski

Przy wykonywaniu rzutu sędziowskiego zawodnicy zajmują takie miejsca, aby sędzia mógł swobodnie wykonać rzut.

Nie istnieje obowiązek uczestnictwa zawodników obu drużyn – czy jakiegokolwiek zawodnika – przy wykonywaniu rzutu sędziowskiego.

Przy rzucie sędziowskim piłka musi zostać opuszczona, nie zaś rzucona ku dołowi. Sędzia powinien trzymać piłkę w dłoni, na wysokości wyciągniętej ręki.

Jeżeli podczas wykonywania rzutu sędziowskiego, zanim piłka dotknie podłoża, nastąpi naruszenie Przepisów Gry, to po ewentualnym zastosowaniu kar indywidualnych, sędzia powtarza wykonanie rzutu sędziowskiego, gdyż piłka nie była w grze.

Opóźnianie wykonania wznowienia gry

Zawodnik, który nie stosuje się do polecenia sędziego i nie odsunie się na wymaganą odległość od piłki przy wykonywaniu wznowienia gry lub odmawia wykonania tego polecenia, zachowuje się niewłaściwie – zostanie ukarany napomnieniem.

ARTYKUŁ 9 – PIŁKA W GRZE I POZA GRĄ

1. Piłka poza grą

Piłka jest poza grą, gdy:

- całym obwodem przekroczyła linię bramkową lub linię boczną, zarówno po ziemi, jak i w powietrzu,
- gra została przerwana przez sędziego.

Jeżeli sędzia omyłkowo przerwał grę gwizdkiem, nie może ona być kontynuowana zawołaniem lub gestem sędziego.

Wznowienie gry nastąpi rzutem sędziowskim w miejscu, gdzie znajdowała się piłka w chwili przerwania gry.

2. Piłka w grze

Piłka jest w grze w każdym pozostałym czasie, włączając sytuacje, gdy odbija się od jednego z sędziów, słupka, poprzeczki lub chorągiewki różnej i pozostaje na polu gry.

Przewinienie (nawet ewidentne), na które sędzia nie zareagował sygnałem gwizdka, nie stanowi o przerwaniu gry, a zawodnicy winni ją kontynuować.

ARTYKUŁ 10 – WYŁANIANIE ZWYCIĘZCY

1. Zdobycie bramki

Bramka jest zdobyta, gdy piłka całym swoim obwodem przekracza linię bramkową pomiędzy słupkami bramkowymi i pod poprzeczką, zakładając, że drużyna, która zdobyła bramkę, nie popełniła wcześniej przewinienia.

Jeżeli sędzia dał sygnał gwizdkiem, że bramka została zdobyta, zanim piłka przekroczyła linię bramkową całym swoim obwodem, gra winna być wznowiona rzutem sędziowskim.

2. Drużyna wygrywająca

Drużyna, która zdobyła większą liczbę bramek jest zwycięzcą.

Jeżeli obie drużyny zdobyły równą liczbę bramek lub nie zdobyły żadnej bramki, zawody są nierozstrzygnięte.

Regulamin rozgrywek, przewiduje wyłonienie zwycięskiej drużyny w nierozstrzygniętym meczu lub dwumeczu (mecz i rewanż), następujące procedury:

- nie obowiązuje zasada „bramek na wyjeździe”,
- dogrywka składająca się z dwóch równych połów; każda z nich nie może przekraczać 5 minut,
- rzuty z punktu karnego.

Zezwala się na stosowanie połączenia powyższych procedur.

3. Rzuty z punktu karnego

Rzuty z punktu karnego wykonywane są po zakończeniu zawodów, i jeżeli nie ma innych zapisów, podczas ich wykonywania obowiązują stosowne zapisy Przepisów Gry.

Procedura w rzutach z punktu karnego.

Przed rozpoczęciem rzutów z punktu karnego

- Jeżeli nie ma innych względów (np. stan murawy, bezpieczeństwo itp.), sędzia podrzuca monetę, żeby zdecydować, na którą bramkę będą wykonywane rzuty.

Bramka ta może zostać zmieniona wyłącznie ze względów bezpieczeństwa lub jeżeli bramka albo murawa w tej części boiska staną się niezdadne do użycia.

Sędzia ponownie podrzuca monetę i drużyna, która wygrała losowanie, decyduje o kolejności wykonywania rzutów.

Tylko zawodnicy, zawodnicy rezerwowi, którzy brali udział w zawodach są dopuszczeni do wykonywania rzutów z punktu karnego.

- Każda z drużyn odpowiedzialna jest za ustalenie kolejności wykonywania rzutów spośród swoich zawodników, dopuszczonych są do ich wykonywania. Sędziego nie informuje się o tej kolejności.
- Jeżeli na koniec meczu, przed rzutami z punktu karnego lub w trakcie ich wykonywania, jedna z drużyn ma większą liczbę zawodników niż ich przeciwnicy, drużyna ta musi zredukować liczbę zawodników tak, aby zrównać ją z liczbą zawodników drużyny przeciwnej.

Sędzia musi zostać poinformowany o personaliach i numerze każdego zawodnika wyłączonego z dalszej procedury.

Żaden w ten sposób wyłączony zawodnik nie może uczestniczyć w rzutach z punktu karnego (poza sytuacjami wyszczególnionymi poniżej) które są wyjątkiem od tej reguły

- Bramkarz, niezdolny do kontynuowania gry przed lub podczas wykonywania rzutów z punktu karnego, może być zastąpiony zawodnikiem, który został wyłączony z wykonywania rzutów dla zrównania liczby zawodników,

Podczas wykonywania rzutów z punktu karnego

- Jedynie zawodnikom uprawnionym do wykonywania rzutów i sędziom zezwala się na pozostawanie na polu gry.

- Wszyscy uprawnieni zawodnicy, oprócz wykonawcy danego rzutu oraz dwóch bramkarzy, muszą pozostawać w kole środkowym.
 - Bramkarz, którego współpartner wykonuje rzut z punktu karnego, musi pozostawać na polu gry, poza polem karnym, na którym wykonywane są rzuty, w miejscu, w którym linia bramkowa dochodzi do linii pola karnego.
 - Uprawniony do wykonywania rzutów zawodnik może zamienić się funkcją z bramkarzem.
 - Rzut karny jest rozstrzygnięty, gdy piłka przestanie się poruszać, wyjdzie poza grę, lub gdy sędzia przerwie grę ze względu na przewinienie.
- Wykonawca rzutu nie może zagrać piłki ponownie.

- Sędzia sporządza notatki o wykonywanych rzutach.

- Jeżeli bramkarz popełni przewinienie i w jego rezultacie rzut jest powtórzony, bramkarz musi zostać napomniany.

- Jeżeli wykonawca został ukarany za przewinienie popełnione po tym, jak sędzia dał sygnał gwizdkiem na wykonanie rzutu, to taki rzut sędzia uznaje za niewykorzystany, a wykonawca zostaje napomniany.

- Jeżeli zarówno bramkarz jak i wykonawca popełnią przewinienie w tym samym czasie, to:

- jeżeli rzut został niewykorzystany lub obroniony, to rzut należy powtórzyć i obu zawodników napomnieć,

- jeżeli rzut został wykorzystany, bramka zostaje nieuznana, rzut karny uznaje się za niewykorzystany, a wykonawca zostaje napomniany.

Uwzględniając warunki omówione poniżej, oba zespoły wykonują po trzy rzuty.

- Rzuty są wykonywane przez drużyny na zmianę.

- Jeżeli przed wykonaniem trzech rzutów przez każdą z drużyn, jedna z nich zdobyła większą liczbę bramek niż druga mogłaby uzyskać po wykonaniu trzech rzutów, zaprzestaje się wykonywania kolejnych rzutów.

- Jeżeli po tym, jak obie drużyny wykonają po trzy rzuty, obie drużyny zdobyły tę samą liczbę bramek, wykonywanie rzutów kontynuuje się aż do momentu, gdy jedna z drużyn uzyska jedną bramkę więcej niż drużyna przeciwna, przy równej liczbie wykonanych rzutów.

- Każdy rzut jest wykonywany przez innego zawodnika i wszyscy uprawnieni do wykonywania rzutów zawodnicy muszą wykonać rzut, zanim jakikolwiek zawodnik wykona rzut po raz drugi.

- Powyższa Zasada odnosi się do każdej dalszej sekwencji, z tym, że drużyna może zmienić kolejność zawodników wykonujących rzuty.

- Rzuty z punktu karnego nie mogą być opóźniane ze względu na zawodnika, który opuścił pole gry.

Rzut takiego zawodnika zostanie uznany za nietrafiony, jeżeli zawodnik nie powróci na czas, żeby wykonać swój rzut.

Wymiany i wykluczenia podczas rzutów z punktu karnego

- Zawodnik, zawodnik rezerwowy, mogą zostać napomnieni lub wykluczeni.

- Bramkarz, który został wykluczony, musi zostać zastąpiony przez zawodnika uprawnionego do gry.

- Zawodnik (nie bramkarz), który nie może kontynuować gry, nie może zostać wymieniony.

- Sędziemu nie wolno zakończyć zawodów, jeżeli jedna z drużyn zostanie zredukowana do mniej niż pięciu zawodników.

Zdobycie bramki

4. Bramka może być zdobyta z:

- rozpoczęcia gry, - akcji, - rzutu od bramki (z wyłączeniem rzutu przez bramkarza ręką), - rzutu karnego, - rzutu wolnego bezpośredniego, - rzutu różnego.

5. Bramka nie może być zdobyta bezpośrednio z:

- rozpoczęcia gry – jeżeli piłka wpadnie do bramki wznawiającego grę,
- rzutu sędziowskiego,
- rzutu wolnego bezpośredniego – jeżeli piłka wpadnie do bramki wykonawcy rzutu,
- rzutu wolnego pośredniego,
- wrzutu,
- rzutu różnego – jeżeli piłka wpadnie do bramki wykonawcy rzutu,
- rzutu od bramki wykonanego przez bramkarza ręką.

Uznanie bramki

6. Sędzia uznaje bramkę, będąc całkowicie przekonany, że została zdobyta w sposób prawidłowy. Fakt przekroczenia przez piłkę całym obwodem linii bramkowej między słupkami bramkowymi i pod poprzeczką sędzia winien stwierdzić osobiście.

7. Sędzia uznaje zdobytą bramkę poprzez wyciągnięcie ramienia w kierunku punktu środkowego.

Nieuznanie bramki

8. Sędzia, mimo podjętej decyzji o uznaniu bramki i wskazaniu ręką na punkt środkowy, może zmienić swoją decyzję, ale jedynie przed wznowieniem gry.

Rzuty z punktu karnego wykonywane w celu wyłonienia zwycięzcy

9. Jeżeli kapitanowie obydwu drużyn uzgodnili, że odmawiają wykonywania rzutów z punktu karnego, mimo że taką procedurę przewiduje regulamin rozgrywek, sędzia odstępuje od dalszych działań, opisując całą sytuację władzom GLP.

10. Jeżeli podczas wykonywania rzutów z punktu karnego piłka pękła po zetknięciu się ze słupkiem lub poprzeczką, nie przekraczając linii bramkowej, rzutu tego nie należy powtarzać.

11. W wypadku awarii sztucznego oświetlenia, która ma miejsce po zakończeniu dogrywki lub w trakcie wykonywania rzutów z punktu karnego, należy ustalić realny czas naprawy oświetlenia. Jeżeli okaże się, że nie ma możliwości dokończenia rywalizacji, o wyniku zadecydują ustalenia prowadzącego rozgrywki.

ARTYKUŁ 11 – SPALONY

W zawodach GLP nie obowiązuje zasada spalonego.

ARTYKUŁ 12 – GRA NIEDOZWOLONA I NIEWŁAŚCIWE POSTĘPOWANIE

Rzut wolny bezpośredni i pośredni oraz rzut karny mogą być zarządzane wyłącznie za przewinienia i naruszenia Przepisów, w czasie, kiedy piłka była w grze.

1. Rzut wolny bezpośredni

Rzut wolny bezpośredni jest przyznany, jeżeli zawodnik popełnia jedno z następujących przewinień w sposób uznany przez sędziego za nieostrożny, nierozważny lub przy użyciu nieproporcjonalnej siły:

- atakuje przeciwnika ciałem,
- skacze na przeciwnika,
- kopie lub usiłuje kopnąć przeciwnika,
- popycha przeciwnika,
- uderza lub usiłuje uderzyć przeciwnika (także przy użyciu głowy),
- atakuje przeciwnika nogami,
- podstawia bądź próbuje podstawić nogę przeciwnikowi,

Jeżeli elementem przewinienia był kontakt między zawodnikami, to takie przewinienie należy karać rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym.

Nieostrożność ma miejsce wtedy, gdy zawodnik swój atak wykonuje w sposób niedokładny, nieuważny i bez należytej staranności.

Kara indywidualna nie jest wymagana.

Nierozważność ma miejsce wtedy, gdy zawodnik swój atak wykonuje nie zważając na bezpieczeństwo przeciwnika lub konsekwencje takiego ataku.

Zawodnik tak grający musi być ukarany napomnieniem.

Użycie nieproporcjonalnej siły ma miejsce wtedy, gdy atak zawodnika przekracza granicę użycia akceptowalnej siły i zagraża bezpieczeństwu przeciwnika.

Zawodnik tak grający musi być wykluczony z gry.

Rzut wolny bezpośredni jest również przyznany, jeżeli zawodnik popełnia jedno z następujących przewinień:

- rozmyślnie zagrywa piłkę ręką (poza bramkarzem we własnym polu karnym),
- zatrzymuje przeciwnika,
- przeszkadza w poruszaniu się przeciwnikowi i dochodzi do kontaktu między zawodnikami,
- pluje na przeciwnika.
- jeżeli zawodnik rezerwowy, zawodnik wykluczony wpływa na grę zgodnie z artykułem trzecim.

Zagranie piłki ręką

Zagranie piłki ręką ma miejsce w sytuacji, gdy zawodnik rozmyślnie dotyka piłkę dłonią lub ramieniem.

Przy ocenie zagrania piłki ręką sędzia musi wziąć pod uwagę:

- czy ma miejsce ruch ręki do piłki (a nie piłki do ręki),
- odległość przeciwnika od piłki (nieoczekiwana piłka),
- ułożenie rąk, które samo w sobie niekoniecznie stanowi o przewinieniu,
- jeżeli dotknięcie piłki nastąpiło poprzez trzymany w ręce przedmiot (element stroju, ochraniacz itp.), stanowi to przewinienie,
- jeżeli piłka została trafiona przedmiotem rzuconym w jej kierunku (but, ochraniacz itp.), stanowi to przewinienie.

Bramkarz zagrywający piłkę ręką poza polem karnym podlega takim samym restrykcjom z tego tytułu, jak pozostali zawodnicy.

Natomiast wewnątrz własnego pola karnego dotykanie piłki ręką przez bramkarza nie jest traktowane jako przewinienie „zagranie piłki ręką” (pociągające za sobą rzut wolny bezpośredni).

Możliwe jest jednak zarządzenie rzutu wolnego pośredniego z tytułu innego rodzaju przewinień związanych z dotknięciem przez niego piłki ręką.

2. Rzut wolny pośredni

Rzut wolny pośredni przyznany jest, jeżeli zawodnik:

- gra w sposób niebezpieczny,
- przeszkadza w poruszaniu się przeciwnikowi i nie dochodzi do kontaktu między zawodnikami,
- winny jest okazywania niezadowolenia z decyzji sędziów, używa ordynarnego, obelżywego, obraźliwego języka i/lub gestów lub swoimi słowami popełnia inne przewinienie,
- przeszkadza bramkarzowi w zwolnieniu piłki z rąk albo zagrywa lub próbuje zagrać piłkę w trakcie zwalniania jej z rąk przez bramkarza,
- popełnia jakiegokolwiek inne przewinienie niewymienione w Przepisach, dla którego sędzia przerwał grę w celu udzielenia winnemu zawodnikowi napomnienia lub wykluczenia z gry.

Rzut wolny pośredni jest przyznany, jeżeli bramkarz we własnym polu karnym popełnia jedno z następujących przewinień:

- przez czas dłuższy niż 6 sekund kontroluje piłkę w rękach, zanim ją zwolni,
- dotyka rękoma piłki po tym, jak:
 - zwolnił ją z rąk i nie dotknęła później innego zawodnika,
 - została rozmyślnie kopnięta do niego przez współpartnera,
 - otrzymał ją bezpośrednio z wrzutu od współpartnera.

Bramkarz uważany jest za kontrolującego piłkę, gdy:

- posiada piłkę między rękoma lub między ręką, a jakąkolwiek powierzchnią (np. pole gry, własne ciało) lub

jeżeli dotyka jej którąkolwiek częścią dłoni czy ręki, poza sytuacjami, w których piłka odbija się przypadkowo od bramkarza lub bramkarz wykonał paradę obronną,
 - posiada piłkę leżącą na otwartej, wyciągniętej dłoni,
 - odbija piłkę o podłoże, względnie podrzuca ją do góry.

Bramkarz, który kontroluje piłkę, nie może być atakowany przez przeciwnika.

Gra niebezpieczna

Gra niebezpieczna to zachowanie zawodnika próbującego zagrać piłkę w sposób grożący odniesieniem kontuzji komukolwiek (również samemu sobie).

Definicja ta obejmuje sytuacje, gdy przeciwnik tak grającego zawodnika powstrzymuje się od zagrania piłki w obawie przed odniesieniem kontuzji.

Zagranie piłki przewrotnką lub tzw. nożycami jest dozwoloną formą gry, o ile nie jest niebezpieczne dla zawodników drużyny przeciwnej.

Przeszkadzanie w poruszaniu się przeciwnikowi bez kontaktu

Przeszkadzanie oznacza świadome przemieszczenie się w tor biegu przeciwnika w celu

- blokowania,
 - przeszkadzania,
 - zmuszania do zwolnienia lub zmiany kierunku biegu,
- podczas gdy piłka nie znajduje się w zasięgu gry żadnego z zawodników.

Wszyscy zawodnicy mają prawo zajmować dowolną pozycję na polu gry.

Znalezienie się na drodze przeciwnika nie jest tożsamy z celowym przemieszczeniem się w tor biegu przeciwnika.

Oślanie piłki przez zajęcie pozycji między przeciwnikiem a piłką, która znajduje się w zasięgu gry, jest dozwolone, zakładając, że przeciwnik nie jest odpychany przy użyciu rąk lub ciała.

Jeżeli piłka znajduje się w zasięgu gry, zawodnik może być, w sposób zgodny z Przepisami, atakowany w walce o piłkę.

3. Sankcje dyscyplinarne

Sędzia ma władzę do podejmowania sankcji dyscyplinarnych od momentu wejścia na pole gry przed meczem, aż do momentu opuszczenia pola gry po zakończonych zawodach (dotyczy to również rzutów z punktu karnego).

Jeżeli przed wejściem na pole gry przed rozpoczęciem zawodów zawodnik popełni przewinienie karane wykluczeniem, sędzia ma władzę, żeby nie dopuścić takiego zawodnika do udziału w zawodach

Zawodnik, który popełnia przewinienie karane napomnieniem lub wykluczeniem z gry, zarówno na polu gry, jak i poza nim, w stosunku do przeciwnika, współpartnera, sędziego, jakiegokolwiek innej osoby lub Przepisów Gry, jest karany stosownie do natury popełnianego przewinienia.

Żółta kartka oznacza napomnienie, a czerwona kartka – wykluczenie z gry.

Żółta bądź czerwona kartka może być pokazana zawodnikowi, zawodnikowi rezerwowemu oraz każdemu zawodnikowi wpisanemu w skład drużyny uczestniczącej w meczu (panel GLP).

Wstrzymanie wznowienia gry w celu udzielenia kary indywidualnej

Jeżeli sędzia podjął decyzję o napomnieniu lub wykluczeniu zawodnika, gra nie może być wznowiona przed zakończeniem procedury udzielenia kary.

Korzyść

Jeżeli sędzia stosuje korzyść po przewinieniu, które wymaga udzielenia napomnienia wykluczenia, gdyby gra była przerwana, napomnienie/wykluczenie zostanie udzielone w najbliższej przerwie w grze.

Wyjątkiem jest próba pozbawienia przeciwnika realnej szansy na zdobycie bramki, gdy mimo to bramka zostaje zdobyta – to w takim przypadku zawodnik jest karany napomnieniem za niesportowe zachowanie.

UWAGA

Korzyść nie powinna być stosowana przy poważnym, rażącym faulu, gwałtownym, agresywnym zachowaniu lub przewinieniu, które wymagać będzie udzielenia drugiej żółtej kartki, chyba że drużyna przeciwna ma realną szansę na zdobycie bramki. Wtedy sędzia musi wykluczyć winnego zawodnika w najbliższej przerwie w grze.

Jednak jeżeli zawodnik, który ma zostać wykluczony, przed najbliższą przerwą w grze zagra piłkę lub będzie walczył z przeciwnikiem o piłkę lub wywierał na niego wpływ, sędzia przerwie grę, wykluczy winnego zawodnika, a gra będzie wznowiona rzutem wolnym pośrednim, chyba że zawodnik popełnił poważniejsze przewinienie.

Jeżeli zawodnik drużyny broniącej rozpoczął zatrzymywanie przeciwnika przed polem karnym i kontynuuje zatrzymywanie go również w polu karnym, sędzia musi podyktować rzut karny.

Przewinienia karane napomnieniem

Zawodnik zostaje napomniany, jeżeli:

- opóźnia wznowienie gry,
- słownie lub czynnie okazuje niezadowolenie,
- bez zgody sędziego wchodzi lub powraca na pole gry lub rozmyślnie je opuszcza,
- nie zachowuje wymaganej odległości od piłki podczas wykonania rzutu różnego, rzutu wolnego lub wrzutu,
- uporczywie dokonuje przewinień (nie określa się dokładnej liczby czy charakteru dokonywanych przewinień, które definiują „uporczywość”),
- zachowuje się niesportowo.

Zawodnik zostaje napomniany, jeżeli:

- opóźnia wznowienie gry,
- słownie lub czynnie okazuje niezadowolenie,
- wchodzi lub powraca na pole gry bez zgody sędziego,
- zachowuje się niesportowo.

Niesportowe zachowania karane napomnieniem

Występują różne okoliczności, w których zawodnik musi być ukarany za niesportowe zachowanie, np. jeżeli:

- usiłuje wprowadzić w błąd sędziego np. poprzez sugerowanie odniesienia kontuzji, względnie stwarzanie pozorów, że jest faulowany (symulacja),
- zamienia się funkcją z bramkarzem w trakcie gry bez zgody sędziego,
- popełnia jedno z przewinień karanych rzutem wolnym bezpośrednim, czyniąc to w sposób nierozważny,
- zagra piłkę ręką w celu przeszkodzenia lub przerwania korzystnej akcji,
- popełnia faul przeszkadzający w prowadzeniu lub przerywający korzystną akcję, z wyłączeniem sytuacji, w której sędzia zarządza rzut karny za przewinienie, które stanowiło próbę zagrania piłki,
- pozbawia przeciwnika realnej szansy na zdobycie bramki przewinieniem, które stanowiło próbę zagrania piłki i sędzia zarządził za nie rzut karny,
- zagrywa piłkę ręką, usiłując w ten sposób zdobyć bramkę (nie jest istotne, czy bramka została zdobyta, czy nie) lub podejmuje nieudaną próbę pozbawienia przeciwnika bramki przez zagraniem piłki ręką,
- wykonuje niedozwolone oznaczenia na polu gry,
- zagrywa piłkę w trakcie schodzenia z pola gry, po tym, jak otrzymał zgodę na jego opuszczenie,
- swoją postawą wykazuje brak należytego szacunku dla zawodników,
- używa rozmyślnych sztuczek, zagrywając piłkę (także z rzutu wolnego) do własnego bramkarza głową, klatką piersiową, kolanem itp., aby obejść Przepisy Gry (nie ma znaczenia, czy bramkarz dotyka piłki ręką czy też nie),
- słownie rozprasza uwagę zawodnika drużyny przeciwnej podczas gry lub w momencie jej wznowiania.

Fetowanie zdobycia bramki

Zawodnicy mogą fetować zdobycie bramki, jednak fetowanie to nie może być nadmierne; układy choreograficzne, jeżeli już występują, nie mogą prowadzić do nadmiernej straty czasu.

Samo opuszczenie pola gry dla fetowania zdobycia bramki nie podlega napomnieniu, ale zawodnicy fetujący poza polem gry powinni na nie powrócić możliwie jak najszybciej.

Zawodnik musi zostać ukarany napomnieniem, jeżeli:

- wspina się na ogrodzenie i/lub zbliża się do kibiców w sposób naruszający bezpieczeństwo/ porządek,
- wykonuje prowokacyjne, szydercze, względnie podburzające gesty lub działania,
- zakrywa głowę lub twarz maską, względnie innym podobnym przedmiotem,
- zdejmuje koszulkę, względnie zakłada ją na głowę.

Opóźnianie wznowienia gry

Sędzia musi udzielić napomnienia zawodnikom, którzy opóźniają wznowienie gry poprzez:

- dokonywanie przygotowań do wykonania wrzutu i nagłe pozostawienie piłki współpartnerowi,
- opóźnianie zejścia z boiska podczas procedury wymiany zawodników,
- przesadne zwlekanie z wykonaniem wznowienia gry,
- odkopywanie lub odnoszenie piłki lub prowokowanie konfrontacji przez celowe dotknięcie piłki po przerwaniu gry przez sędziego,
- wykonanie rzutu wolnego z niewłaściwego miejsca z intencją, aby sędzia nakazał powtórzenie wykonania tego rzutu.

Przewinienia karane wykluczeniem z gry

Zawodnik, zawodnik rezerwowi lub zawodnik wymieniony zostaje wykluczony z gry, jeżeli popełnia jakiegokolwiek z następujących przewinień:

- pozbawia drużynę przeciwną bramki lub realnej szansy zdobycia bramki, zagrywając rozmyślnie piłkę ręką (nie dotyczy bramkarza we własnym polu karnym),
- pozbawia drużynę przeciwną bramki lub realnej szansy zdobycia bramki, który zasadniczo porusza się w kierunku bramki zawodnika przewinającego, popełniając przewinienie karane rzutem wolnym (z uwzględnieniem przypadków ujętych poniżej),
- popełnia poważny, rażący faul,
- pluje na przeciwnika lub inną osobę,
- zachowuje się gwałtownie, agresywnie,
- używa ordynarnego, obelżywego, obraźliwego języka i/lub gestów,
- otrzymuje drugie napomnienie w tych samych zawodach.

Zawodnik, zawodnik rezerwowi, który został wykluczony z gry, musi opuścić bezpośrednio otoczenie pola gry.

Pozbawienie drużyny przeciwnej bramki lub realnej szansy na zdobycie bramki

Jeżeli zawodnik pozbawia drużynę przeciwną bramki lub realnej szansy na zdobycie bramki poprzez rozmyślne zagranie piłki ręką, to zawodnik taki musi zostać wykluczony z gry bez względu na miejsce popełnionego przewinienia.

Jeżeli zawodnik we własnym polu karnym popełnia przewinienie na przeciwniku, które pozbawia przeciwnika realnej szansy na zdobycie bramki i sędzia w związku z tym dyktuje rzut karny, zawodnik, który przewinił zostaje napomniany jeżeli przewinienie wynikało z walki o piłkę;

UWAGA

we wszystkich pozostałych sytuacjach pozbawienia przeciwnika realnej szansy na zdobycie bramki (np. trzymanie, ciągnięcie, popychanie, brak możliwości zagrania piłki) przewinający zawodnik musi zostać wykluczony.

UWAGA

Zawodnik, lub zawodnik rezerwowi, który wchodzi na pole gry bez zgody sędziego i poprzez swój wpływ na grę lub przeciwnika, pozbawia przeciwnika bramki lub realnej szansy na zdobycie bramki, popełnia przewinienie karane wykluczeniem.

Przy ocenie sytuacji pozbawienia realnej szansy na zdobycie bramki, muszą być brane pod uwagę :

- odległość miejsca przewinienia od bramki przeciwnika,
- kierunek gry,
- prawdopodobieństwo utrzymania lub uzyskania kontroli nad piłką,
- liczba obrońców oraz ich usytuowanie.

Poważny, rażący faul

Atak nogami lub atak w walce o piłkę, który naraża na niebezpieczeństwo zawodnika drużyny przeciwnej lub który wykonany został z użyciem nadmiernej siły, lub brutalności, musi być traktowany jako poważny, rażący faul.

Każdy zawodnik, który gwałtownie atakuje zawodnika drużyny przeciwnej, kiedy walcząc o piłkę, naskakuje z przodu, z boku lub z tyłu, używając jednej lub obu nóg – czyniąc to z użyciem nieproporcjonalnej siły i narażając tego zawodnika na niebezpieczeństwo – popełnia poważny, rażący faul.

Gwałtowne, agresywne zachowanie

Zawodnik zachowuje się gwałtownie, agresywnie, gdy używa lub próbuje użyć nieproporcjonalnej siły bądź brutalności w stosunku do zawodnika drużyny przeciwnej, kiedy nie walczą o piłkę, oraz wobec współpartnera, widza, lub jakiegokolwiek innej osoby, bez względu na to, czy doszło do kontaktu.

Co więcej, zawodnik, który nie walcząc o piłkę, celowo uderza przeciwnika lub jakąkolwiek inną osobę w głowę lub twarz, czyniąc to przy użyciu dłoni lub ręki, winny jest gwałtownego, agresywnego zachowania, chyba że siła uderzenia była minimalna.

Przewinienia – rzucanie przedmiotami (lub piłką)

We wszystkich przypadkach sędzia podejmuje odpowiednie sankcje dyscyplinarne:

- nierozwaga – napomnienie dla winnego zawodnika za niesportowe zachowanie,
- użycie nieproporcjonalnej siły – wykluczenie z gry winnego zawodnika za gwałtowne, agresywne zachowanie.

4. Wznowienie gry z tytułu gry niedozwolonej i niewłaściwego postępowania

- Jeżeli piłka jest poza grą, grę wznowia się zgodnie z poprzedzającą incydent decyzją.

Jeżeli w trakcie, gdy piłka jest w grze, zawodnik popełnia przewinienie na polu gry przeciwko:

- przeciwnikowi – gra wznowiona zostanie rzutem wolnym pośrednim/bezpośrednim lub rzutem karnym,
- współpartnerowi, zawodnikowi rezerwowemu, zawodnikowi wymienionemu lub zawodnikowi wykluczonemu, osobie funkcyjnej GLP lub sędziemu – gra wznowiona zostanie rzutem wolnym bezpośrednim lub rzutem karnym, - jakiegokolwiek innej osobie –gra zostanie wznowiona rzutem sędziowskim.

Jeżeli, gdy piłka była w grze:

- zawodnik popełnia przewinienie wobec sędziego, lub zawodnika drużyny przeciwnej, zawodnika rezerwowego lub zawodnika wykluczonego, lub wobec osoby funkcyjnej z GLP poza polem gry, lub zawodnik rezerwowi, lub zawodnik wykluczony, lub osoba funkcyjna z GLP popełnia przewinienie wobec, lub wpływa na zawodnika drużyny przeciwnej, lub jednego z sędziów poza polem gry, gra zostanie wznowiona rzutem wolnym z linii ograniczającej pole gry, z miejsca najbliższego przewinieniu wpływowi;

Uwaga

za przewinienia karane rzutem wolnym bezpośrednim, należy podyktować rzut karny, jeżeli to miejsce na linii bramkowej znajduje się w polu karnym przewinającego zawodnika.

Jeżeli zawodnik znajdujący się na polu gry lub poza nim, rzuca przedmiotem (włączając piłkę) w przeciwnika, zawodnika rezerwowego, zawodnika wymienionego, zawodnika wykluczonego, osobę funkcyjną, jednego z sędziów lub w piłkę, to gra jest wznowiana rzutem wolnym bezpośrednim z miejsca, gdzie przedmiot uderzył lub uderzyłby osobę lub piłkę.

Jeżeli miejsce to znajduje się poza polem gry, to rzut wolny zostanie wykonany z linii ograniczającej pole gry, z miejsca najbliższego przewinieniu;

Jeżeli do przewinienia dochodzi w obrębie pola karnego zawodnika, który przewinił, zarządza się rzut karny.

Jeżeli zawodnik rezerwowany, zawodnik wykluczony, zawodnik tymczasowo przebywający poza polem gry rzuci lub kopnie przedmiotem na pole gry i wpłynie to na grę, przeciwnika lub sędziego, to gra zostanie wznowiona rzutem wolnym bezpośrednim (lub rzutem karnym), w miejscu, w którym przedmiot wpłynął na grę lub uderzył lub uderzyłby przeciwnika, sędziego lub piłkę.

POSTANOWIENIA DO PRZEPISÓW GRY Art. 12

Piłką nożną jest sportem walki i fizyczny kontakt pomiędzy zawodnikami jest normalnym i dopuszczalnym elementem gry, jednak zawodnicy muszą grać, respektując postanowienia Przepisów Gry w Piłkę Nożną oraz Zasady fair play.

Poważne, rażące faule oraz gwałtowne agresywne zachowania są dwoma kategoriami przewinień, zdecydowanie przekraczającymi dopuszczalny poziom fizycznej agresji i karanymi, zgodnie z postanowieniami Artykułu 12, wykluczeniem z gry.

Przepisy Gry pomijają pojęcie rozmyślności w ocenie postępowania zawodnika w walce o piłkę (poza przypadkiem dotknięcia piłki ręką), zastępując pojęcie rozmyślności pojęciami: nieostrożność, nierozważność i użycie nieproporcjonalnej siły.

Sędziowie zaś winni oceniać skutek postępków zawodnika, a nie przyczynę jego postępowania. Zawodnik nie może tłumaczyć swego ataku dobrymi intencjami, jeżeli np. atak ten wykonał z użyciem nieproporcjonalnej siły, rażąco poza granicami normalnej gry, narażając tym samym przeciwnika na niebezpieczeństwo lub powodując jego kontuzję.

Atakowanie ciałem

1. Przepisy Gry nie zabraniają atakowania ciałem przeciwnika przez dwóch zawodników jednocześnie, zakładając, że każdy z nich swój atak wykona w sposób prawidłowy.
2. Samo w sobie zetknięcie się ciał atakującego piłkę zawodnika i bramkarza nie stanowi naruszenia Przepisów Gry.

Atakowanie nogami - wślizgi

3. [Atak wślizgiem nie jest dozwolonym sposobem walki o piłkę w zawodach GLP.](#)

Zabronione jest wykonywanie wślizgów poza interwencją bramkarza we własnym polu karnym. Dopuszczalne są tzw. wślizgi blokujące podania lub strzały ale tylko w sytuacjach, gdy nie ma w pobliżu innego zawodnika (sugerowana minimalna odległość dopuszczalnego wślizgu od przeciwnika – **3 metry**) - za każdy inny wślizg będzie przyznawany rzut wolny pośredni dla drużyny przeciwnej. W przypadku kontaktu z przeciwnikiem, rzut wolny bezpośredni.

Sędzia może zastosować korzyść w sytuacji gdy mimo przewinienia drużyna przeciwna pozostanie w posiadaniu piłki.

Uderzenie

4. Uderzenie może zawierać użycie jakiegokolwiek przedmiotu (włączając piłkę), jak również i część ciała, np. dłoń, ramię, głowę.
5. Usiłowanie uderzenia lub kopnięcia przeciwnika podlega takiej samej karze, jak czyn faktycznie dokonany. Określenie „usiłowanie uderzenia” lub „usiłowanie kopnięcia” należy rozumieć w ten sposób, że zawodnik nie uderzył (kopnął) przeciwnika tylko dlatego, że przeciwnik uchylił się przed uderzeniem lub kopnięciem.
6. Zawodnik, który uderza, kopie lub usiłuje uderzyć/kopnąć przeciwnika, współpartnera bądź każdą inną osobę, czyniąc to w sposób, który jest poważnym rażącym faulem bądź gwałtownym agresywnym zachowaniem, musi być wykluczony z gry.
Jeżeli natomiast kopnięcie lub uderzenie zostało dokonane w walce o piłkę nierozważnie bądź poza grą w sposób uznany przez sędziego za niesportowy, winny zawodnik powinien zostać ukarany napomnieniem.

7. Jeżeli zawodnik wymachuje łokciami i ramionami w walce o piłkę, będąc zbyt blisko przeciwnika i czyni to bez należytej ostrożności aż do zaistnienia kontaktu z ciałem przeciwnika, sędzia winien zastosować sankcje karne w zależności od oceny stopnia dynamiki zachowania.

Ataki przy użyciu łokci, względnie ramion, wykonane z nieproporcjonalną siłą i gwałtownością, muszą być bezwzględnie karane wykluczeniem winnego z gry.

Udzielanie kar indywidualnych

8. Jeżeli sędzia ma udzielić zawodnikowi kary indywidualnej, winien wezwać go do siebie, zapisać numer i drużynę karanego zawodnika oraz rodzaj przewinienia i okazać mu właściwy kolor kartki w wyprostowanej i uniesionej ręce.

Z postępowania sędziego musi jednoznacznie wynikać, który zawodnik jest karany.

Sędzia może wskazać drugą ręką na osobę ukaranego zawodnika, jednoznacznie go ustalając.

W przypadku, gdy wokół jest grupa zawodników, sędzia winien odejść kilka kroków od tej grupy, wezwać zawodnika i dopiero wtedy pokazać mu stosowną kartkę.

9. Zawodnik wykluczony z gry musi opuścić pole gry, strefę techniczną, bezpośrednio otoczenie orlika.

W przypadku, gdy zawodnik ten ociąga się lub odmawia opuszczenia pola gry, sędzia informuje kapitana jego drużyny, że zawody zostaną zakończone przed upływem ustalonego czasu gry, jeżeli zawodnik ten w ciągu 2 minut nie wykona polecenia sędziego.

10. Jeżeli sędzia ma udzielić zawodnikowi napomnienia, lecz zanim zdąży to uczynić, zawodnik ten popełnia następne wykroczenie karane indywidualnie napomnieniem, to zawodnik ten zostanie wykluczony z gry (czerwona kartka), ale przedtem trzeba mu pokazać żółtą kartkę.

11. Jeżeli zawodnik już wcześniej ukarany napomnieniem, ma zostać wykluczony z gry w następstwie ukarania go drugim napomnieniem, sędzia musi pokazać mu najpierw żółtą kartkę i bezpośrednio po tym czerwoną kartkę – aby było oczywiste, że zawodnik został wykluczony za drugie przewinienie podlegające napomnieniu, a nie za przewinienie karane bezpośrednim wykluczeniem z gry.

12. Zawodnikowi, który w czasie przerwy w grze popełnia przewinienie podlegające karze indywidualnej, sędzia – jeżeli zauważył przewinienie – musi udzielić stosowną karę przed wznowieniem gry.

13. Jeżeli sędzia przerwał grę i przystąpił do czynności związanych z ukaraniem zawodnika karą napomnienia, względnie wykluczenia, grę można wznowić jedynie po zakończeniu tych czynności, sygnałem gwizdka.

14. Sędzia ma prawo do udzielania napomnień i wykluczeń od momentu wejścia na pole gry w czasie rozgrzewki drużyn przed meczem, do chwili opuszczania pola gry i jego bezpośredniego otoczenia po zakończeniu pierwszej części zawodów bądź całych zawodów.

Jeżeli sędzia zakończył sygnałem gwizdka pierwszą część zawodów, względnie całe zawody, i po tym fakcie zawodnik dopuścił się naruszenia Przepisów Gry podlegających karze napomnienia lub wykluczenia, a sędzia znajduje się jeszcze na polu gry lub w jego bezpośrednim otoczeniu, udzielenie kary sygnalizuje pokazaniem zawodnikowi stosownej kartki.

W pozostałych przypadkach sędzia swoje działanie ograniczy do poinformowania kapitana danej drużyny o nałożonej karze.

Kary indywidualne.

W rozgrywkach GLP zawodnik, który popełnia przewinienie karane napomnieniem, otrzymuje karę wychowawczą, w postaci czasowego wykluczenia z gry na 5 minut.

15. Zawodnik, który został ukarany czasowym wykluczeniem z gry, nie może być w czasie odbywania kary wymieniony na innego zawodnika.

Zachowanie rezerwowych

Zawodnikom przebywającym poza polem gry (rezerwowym) nie wolno głośno komentować ani krytykować decyzji sędziowskich, nawet jeśli robią to bez wulgaryzmów.

Sędziowie muszą reagować również na uporczywe komentowanie ich decyzji czy żądanie ich uzasadnienia.

Jest to identyfikowane jako mobbing, utrudniający prace sędziego i wpływający niekorzystnie na wizerunek gry.

W przypadku naruszenia tego zapisu sędziowie będą stosować kary czasowe wobec zawodników rezerwowych przebywających „w strefach technicznych”, zakłócających porządek.

Krok 1. Zwrócenie uwagi przez sędziego niewłaściwie zachowującej się osobie, wraz z poinformowaniem o grożących konsekwencjach,

Krok 2. kara czasowego wykluczenia (żółta / czerwona kartka) – osłabienie czasowe drużyny.

Ostrzeżenie wykonane wobec jednego z zawodników rezerwowych jest traktowane jako wykonane wobec wszystkich osób będących w danej strefie technicznej.

W drastycznych przypadkach (wulgarnie gesty, krzyki) sędziowie winni od razu karać czasowym wykluczeniem niewłaściwie zachowującej się osoby, bez wcześniejszych rozmów i ostrzeżeń.

Okoliczności usunięcia osób z ławki rezerwowych (zachowanie winnego, postępowanie sędziego) sędzia musi opisać władzą GLP.

W obrębie obiektów gdzie rozgrywane są zawody obowiązuje zakaz palenia tytoniu. Wszelkie próby obejścia tego zapisu (np. palenie tzw. e-papierosów) będą traktowane przez sędziów tak samo, jak palenie tytoniu.

PRZEWINIENIA POPEŁNIONE PRZECIWKO WSPÓLPARTNEROWI (LUB ZAWODNIKOWI REZERWOWEMU/OSOBIE TOWARZYSZĄCEJ DRUŻYNIE)

Jeżeli zawodnik popełnia przewinienie wobec zawodnika, zawodnika rezerwowego lub osoby towarzyszącej, i osoba ta jest z jego własnej drużyny, a do przewinienia dochodzi, gdy piłka jest w grze, to:

- jeżeli do przewinienia doszło na polu gry, zarządza się rzut wolny bezpośredni (lub rzut karny)
- jeżeli do przewinienia doszło poza polem gry, a sędzia przerwał grę w celu udzielenia napomnienia (żk) lub wykluczenia (czk), zarządza się rzut wolny pośredni na linii ograniczającej pole gry, w miejscu najbliższym przewinienia.

DWA PRZEWINIENIA DOKONANE W TYM SAMYM MOMENCIE/KRÓTKO PO SOBIE

W przypadku, gdy dochodzi do popełnienia dwóch oddzielnych przewinień karanych napomnieniem (żk), nawet w krótki odstępie czasu między jednym a drugim, to skutkują one udzieleniem dwóch napomnień (żk), np. jeżeli zawodnik:

- wchodzi na pole gry bez wymaganej zgody sędziego i dopuszcza się nierozważnego ataku/przerywa korzystną akcją faulem/zagraniem piłki ręką itp.

ZAGRANIE PIŁKI RĘKĄ

Rzucenie przedmiotem stanowi przewinienie, za które grę wznawia się rzutem wolnym bezpośrednim (nie jest to przewinienie klasyfikowane jako zagranie piłki ręką) wobec tego, bramkarz, który rzuca przedmiotem i trafia w piłkę/przeciwnika we własnym polu karnym, ukarany zostanie napomnieniem (żk) lub wykluczeniem (czk) i dodatkowo podyktowany zostanie rzut karny.

ARTYKUŁ 13 – RZUTY WOLNE

1. Rodzaje rzutów wolnych

Rzuty wolne bezpośrednie i pośrednie przyznawane są drużynie przeciwnej zawodnika, który popełnia przewinienie.

Rzut wolny pośredni – sygnalizacja Sędzia wskazuje rzut wolny pośredni unosząc ramię nad głowę.

Utrzymuje on ramię w tej pozycji do czasu, gdy po wykonanym rzucie piłka dotknie innego zawodnika lub wyszła z gry.

Rzut wolny pośredni musi być powtórzony, jeżeli sędzia główny zapomni zasignalizować uniesionym ramieniem, że wykonywany jest rzut wolny pośredni, a z tego rzutu piłka wpadnie bezpośrednio do bramki.

Piłka wpada do bramki

- jeżeli z rzutu wolnego bezpośredniego piłka wpadnie bezpośrednio do bramki przeciwnika,

bramkę uznaje się,

- jeżeli z rzutu wolnego pośredniego piłka wpadnie bezpośrednio do bramki przeciwnika, przyznaje się rzut od bramki,
- jeżeli z rzutu wolnego bezpośredniego lub pośredniego piłka wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu, przyznaje się rzut różny.

2. Procedura

Wszystkie rzuty wolne wykonywane są z miejsca, w którym doszło do przewinienia, z następującymi wyjątkami:

- rzut wolny pośredni dla drużyny atakującej zarządzony w polu karnym przeciwników jest wykonany z linii pola karnego równoległej do linii bramkowej, w miejscu najbliższym popełnienia przewinienia,
- rzuty wolne dla drużyny broniącej w jej polu karnym mogą być wykonane z dowolnego miejsca w tym polu,
- rzuty wolne wynikające z nieuprawnionego wejścia, powrotu lub zejścia zawodnika z pola gry, wykonywane są z miejsca, w którym znajdowała się piłka w momencie przerwania gry.

Jednakże jeżeli zawodnik opuścił pole gry w ramach toczącej się akcji i następnie popełnia przewinienie wobec innego zawodnika, grę należy wznowić rzutem wolnym z linii ograniczającej pole gry, z miejsca najbliższego przewinieniu; za przewinienia karane rzutem wolnym bezpośrednim należy podyktować rzut karny, jeżeli to miejsce na linii bramkowej znajduje się w polu karnym przewinającego zawodnika.

- w sytuacjach, gdy Przepisy przewidują inne miejsce wznowienia (Artykuły 3, 11, 12).

Piłka podczas wykonywania rzutu wolnego:

- musi leżeć nieruchomo, a po wykonaniu rzutu zawodnikowi, który go wykonał, nie wolno jej powtórnie dotknąć, chyba że dotknęła ona innego zawodnika
- została wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się (poza rzutami wolnymi w obrębie pola karnego drużyny broniącej – piłka jest wprowadzona do gry, gdy została kopnięta bezpośrednio poza pole karne).

Zanim piłka zostanie wprowadzona do gry, wszyscy przeciwnicy muszą pozostawać:

- co najmniej 5 metrów od piłki,
- poza polem karnym przeciwnika, z którego wykonywany jest rzut wolny.

Rzut wolny można wykonywać przez podrzucenie piłki stopą, względnie obiema stopami jednocześnie.

Zwody taktyczne dla dezorientowania zawodników drużyny przeciwnej w trakcie wykonywania rzutu wolnego są dozwolonym elementem gry w piłkę nożną.

Jeżeli wykonawca rzutu wolnego wykona rzut w taki sposób, że celowo kopnie piłkę w przeciwnika, aby uzyskać prawo do ponownego jej zagrania, sędzia grę będzie kontynuował – o ile zagranie to nie było wykonane w sposób nieostrożny, nierozważny lub z użyciem nadmiernej siły.

3. Przewinienia i sankcje podczas rzutów wolnych

Jeżeli podczas wykonywania rzutu wolnego przeciwnik znajduje się bliżej od piłki niż wymagana odległość to rzut wolny należy powtórzyć, chyba że istnieje możliwość zastosowania korzyści.

Jednak jeżeli zawodnik decyduje się na szybkie wykonanie rzutu wolnego, a przeciwnik, który znajduje się bliżej niż 5 metrów od piłki, przejmuje ją, sędzia zezwala na kontynuowanie gry.

Jednakże, przeciwnik, który celowo uniemożliwia wykonanie rzutu wolnego, musi zostać napomniany za opóźnianie wznowienia gry.

Jeżeli po podyktowaniu rzutu wolnego dla drużyny broniącej z jej własnego pola karnego, drużyna ta wykona go mimo obecności w polu karnym zawodników drużyny przeciwnej, którzy nie zdążyli opuścić pola karnego, sędzia zezwala na kontynuowanie gry.

Jeżeli zawodnik znajdujący się w polu karnym w czasie wykonywania rzutu wolnego

lub wchodzący w nie przed wejściem piłki do gry, dotyka piłkę lub atakuje przeciwnika w walce o piłkę, zanim dotknie ją ona innego zawodnika, rzut wolny powtarza się.

Jeżeli rzut wolny wykonywany jest przez drużynę broniącą z własnego pola karnego i piłka nie została kopnięta bezpośrednio poza pole karne, rzut wolny należy powtórzyć.

Jeżeli po wprowadzeniu piłki do gry, wykonawca rzutu dotyka piłkę ponownie, zanim dotknie ją ona innego zawodnika, grę wznowia się rzutem wolnym pośrednim.

Jeżeli wykonawca celowo dotyka piłkę ręką, zarządza się:

- rzut wolny bezpośredni,
- rzut karny, jeżeli do przewinienia doszło w polu karnym wykonawcy (chyba że wykonawcą rzutu był bramkarz – w takim przypadku zarządza się rzut wolny pośredni).

POSTANOWIENIA DO PRZEPISÓW GRY ARTYKUŁ 13 – Rzuty wolne

Sygnalizacja sędziego

1. Przyznanie rzutu wolnego sędzia sygnalizuje wyprostowanym ramieniem w kierunku linii bramkowej drużyny, przeciwko której zarządził jego wykonanie.

Sposób wykonania

2. Zawodnicy drużyny, której przyznano wykonanie rzutu wolnego mogą wykonać go pomimo niezachowania przepisowej odległości od piłki przez zawodników drużyny przeciwnej.

3. Jeżeli po ustawieniu piłki w miejscu przewinienia drużyna wykonująca rzut wolny, z jakiegokolwiek powodu (np. nieprawidłowej odległości zawodników drużyny przeciwnej od piłki) nie wykona go natychmiast, sędzia z własnej inicjatywy wstrzymuje wykonanie rzutu wolnego, informuje wykonawcę, że rzut będzie wykonany na jego polecenie i dopiero po odsunięciu zawodników drużyny przeciwnej na odległość co najmniej 5 metrów od piłki, daje sygnał gwizdkiem na wykonanie rzutu wolnego.

Zachowanie zawodników drużyny wykonującej rzut wolny

4. Jeżeli wykonawca rzutu wolnego reklamuje nieprawidłową odległość przeciwnika od piłki, sędzia wstrzymuje wykonanie rzutu, poleca zawodnikom drużyny przeciwnej odsunąć się na przepisową odległość i dopiero po wykonaniu tego polecenia, daje gwizdkiem sygnał na wykonanie rzutu.

5. Jeżeli sędzia zarządzi, że rzut wolny wykonywany będzie na sygnał gwizdkiem, a wykonawca nie czekając na sygnał wykona ten rzut, sędzia musi ukarać napomnieniem winnego zawodnika, jeśli uzna jego zachowanie za niesportowe.

Taki rzut wolny należy powtórzyć bez względu na okoliczności.

ARTYKUŁ 14 – RZUT KARNY

Rzut karny zarządza się, jeżeli zawodnik, we własnym polu karnym popełni przewinienie karane rzutem wolnym bezpośrednim lub poza polem gry, jako element gry opisany w Artykułach 12 i 13.

Z rzutu karnego bramka może być zdobyta bezpośrednio.

1. Procedura

Piłka musi być ustawiona nieruchomo na punkcie karnym.

Zawodnik wykonujący rzut karny musi być jednoznacznie zidentyfikowany.

Bramkarz broniący rzut musi pozostawać na własnej linii bramkowej między słupkami bramkowymi, zwrócony twarzą do wykonawcy rzutu, do czasu kopnięcia piłki.

Zawodnicy inni niż wykonawca rzutu i bramkarz muszą znajdować się:

- w odległości co najmniej 5 metrów od punktu karnego, za punktem karnym,
- na polu gry,
- na zewnątrz pola karnego.

Po zajęciu przez zawodników pozycji określonych przez niniejszy Artykuł sędzia daje sygnał na wykonanie rzutu karnego.

Wykonawca rzutu karnego musi kopnąć piłkę do przodu.

Dopuszcza się wykonanie rzutu karnego piętą, pod warunkiem, że piłka zostanie kopnięta do przodu.

Piłka jest wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się.

Wykonawca nie może zagrać piłki po raz drugi, zanim nie dotknęła ona innego zawodnika.

Rzut karny jest rozstrzygnięty, gdy piłka przestanie się poruszać, wyjdzie poza pole gry lub sędzia przerwie grę z jakiegokolwiek przewinienia.

Dla wykonania i rozstrzygnięcia rzutu karnego zarządzanego na końcu każdej części zawodów (w tym dogrywki) należy przedłużyć czas gry tej części.

Podczas doliczonego czasu gry rzut karny jest rozstrzygnięty, gdy po tym jak piłka została zagrana, przestała się poruszać, wyszła poza pole gry, została zagrana przez jakiegokolwiek zawodnika (w tym wykonawcę rzutu karnego), poza bramkarzem drużyny broniącej, lub gdy sędzia przerwał grę z powodu przewinienia dokonanego przez wykonawcę rzutu karnego lub jego współpartnera.

Jeżeli zawodnik drużyny broniącej (również bramkarz) popełni przewinienie, a rzut karny zostanie niewykorzystany / obroniony, należy go powtórzyć.

2. Przewinienia i sankcje

Po tym jak sędzia dał sygnał na wykonanie rzutu karnego, rzut musi zostać wykonany.

Jeżeli zanim piłka jest w grze, ma miejsce jedna z następujących sytuacji:

Wykonawca rzutu lub jego współpartner dokonuje przewinienia:

- jeżeli piłka wpadnie do bramki, rzut powtarza się,
- jeżeli piłka nie wpadnie do bramki, sędzia przerywa grę i nakazuje wznowienie jej rzutem wolnym pośrednim.

Wyjątkami są następujące sytuacje, gdy gra zostanie przerwana i wznowiona rzutem wolnym pośrednim, bez względu na to, czy piłka wpadnie do bramki, czy nie:

- gdy piłka z rzutu karnego zostanie zagrana do tyłu,
- gdy rzut wykona współpartner zidentyfikowanego wykonawcy (sędzia napomina zawodnika, który to zrobił),
- gdy wykonawca rzutu wykonuje zwody taktyczne po dobiegnięciu do piłki (wykonywanie zwodów taktycznych w trakcie dobiegania do piłki jest dozwolone); sędzia napomina wykonawcę rzutu.

Bramkarz lub jego współpartner bramkarza dokonuje przewinienia:

- jeżeli piłka wpadnie do bramki, bramkę uznaje się,
- jeżeli piłka nie wpadnie do bramki, rzut powtarza się; bramkarz zostaje napomniany, jeżeli to on naruszył Przepisy.

Jeżeli zawodnicy obu drużyn naruszają Przepisy, rzut powtarza się – chyba że któryś z zawodników popełnił poważniejsze przewinienie (np. niedozwolone zwody taktyczne).

Gdy zarówno bramkarz, jak i wykonawca rzutu popełnili przewinienia, to:

- jeżeli rzut karny został niewykorzystany lub obroniony, to rzut powtarza się, a obaj zawodnicy zostają napomniani,
- jeżeli rzut karny został wykorzystany, to bramka nie zostaje uznana, wykonawca rzutu karnego zostaje napomniany, a gra zostaje wznowiona rzutem wolnym pośrednim dla drużyny broniącej.

Jeżeli po wykonaniu rzutu karnego: wykonawca rzutu dotyka piłkę po raz drugi, zanim dotknęła ona innego zawodnika:

- zarządza się rzut wolny pośredni (lub rzut wolny bezpośredni za rozmyślne zagraniem piłki ręką);

piłka została dotknięta przez osobę niepożądaną, kiedy poruszała się do przodu:

- rzut powtarza się, poza sytuacją, w której piłka zmierza do bramki, a wpływ osoby niepożądanej nie uniemożliwia bramkarzowi lub zawodnikowi drużyny broniącej zagrania piłki, wobec czego w przypadku, gdy piłka wpadnie do bramki, to taką bramkę należy uznać (nawet jeżeli osoba niepożądana dotknęła piłkę), chyba że piłka wpada do bramki drużyny przeciwnej.

Jeżeli piłka po odbiciu się w pole gry od bramkarza, poprzeczki lub słupków bramkowych została dotknięta przez osobę niepożądaną to:

- sędzia przerywa grę,
- gra jest wznowiona rzutem sędziowskim w miejscu dotknięcia piłki przez osobę niepożądaną.

POSTANOWIENIA DO PRZEPISÓW GRY ARTYKUŁ 14 – Rzut karny

Zawodnik wykonujący rzut karny

1. Jeżeli wykonawca rzutu karnego wykona go przed sygnałem gwizdka na jego wykonanie, to bez względu na wynik rzutu, sędzia zarządzi jego powtórzenie.
2. Jeżeli sędzia zarządził powtórne wykonanie rzutu karnego, nie jest konieczne, aby wykonał go ten sam zawodnik.
3. Wykonanie rzutu karnego przez dwóch zawodników tej samej drużyny jest dozwolone, o ile sposób tego wykonania nie koliduje z Zasadami określonymi w Przepisach Gry.

Obrona rzutu karnego

4. Bramkarz może poruszać się na linii bramkowej, ale nie może opuszczać jej do czasu zagrania piłki.
5. Dla obrony rzutu karnego bramkarz może zamienić się funkcją z zawodnikiem z pola za zgodą sędziego. Jeżeli po wykonaniu rzutu karnego gra nie będzie kontynuowana, zawodnicy ci nie muszą zmieniać swoich ubiorów.
6. Bramkarz, który odmawia obrony rzutu karnego zachowuje się niesportowo i zostanie ukarany napomnieniem, a w przypadku ponownej odmowy – wykluczeniem z gry, po uprzednim udzieleniu mu drugiego napomnienia.

Rozstrzygnięcie rzutu karnego

7. Jeżeli sędzia da mimowolny sygnał gwizdkiem, zanim znane jest rozstrzygnięcie rzutu karnego, rzut karny musi być powtórzony.

Szczególne sytuacje

8. Jeżeli podczas wykonywania rzutu karnego piłka została wprowadzona do gry, ale zanim wiadomy stał się jego wynik, nastąpiła awaria oświetlenia, to po jej usunięciu, rzut karny musi być powtórzony.
9. Jeżeli sędzia przedłuży czas gry tylko na wykonanie rzutu karnego zarządzonego w ustalonym czasie gry, musi o tym powiadomić kapitanów drużyn.
10. Jeżeli drużyna grająca w pięciu zawodników zostanie ukarana rzutem karnym, a w rezultacie popełnionego przewinienia jeden z jej zawodników zostanie wykluczony z gry, sędzia kończy zawody, nie zezwalając na wykonanie rzutu karnego.

Zarządzenie rzutu karnego

11. Zarządzenie rzutu karnego sędzia sygnalizuje zdecydowanie wskazując wyprostowanym ramieniem na punkt karny, z którego rzut ma być wykonany.
12. Wykonawca rzutu karnego nie może z jakichkolwiek powodów umieścić piłki poza punktem karnym, bez względu na stan nawierzchni pola gry w tym miejscu.
13. Rzut karny może być wykonany tylko na sygnał gwizdkiem sędziego

ARTYKUŁ 15 – WRZUT (w GLP wrzut dokonywany jest nogą)

Wrzut przyznaje się drużynie przeciwnej do zawodnika, który po raz ostatni dotknął piłki, zanim przekroczyła całym obwodem linię boczną, zarówno po podłożu, jak i w powietrzu.

Bezpośrednio z wrzutu bramka nie może być zdobyta.

- Jeżeli piłka wpadnie do bramki przeciwnika – przyznaje się rzut od bramki,
- Jeżeli piłka wpadnie do bramki wykonawcy wrzutu – przyznaje się rzut różny.

1. Procedura

W momencie wykonania wrzutu piłki (zagrania nogą):

- wrzucający znajduje się poza polem gry
- piłka jest nieruchoma i znajduje się na linii pola gry,
- wrzucający zagrywa piłkę nogą, z miejsca, w którym piłka opuściła pole gry.

Wszyscy zawodnicy drużyny przeciwnej muszą znajdować się w odległości nie mniejszej niż 2 metry od miejsca, z którego wykonywany jest wrzut.

Piłka jest w grze, gdy zostanie zagrana przez wykonawcę rzutu nogą. Jeżeli wrzut jest wykonany nieprawidłowo, zostanie wykonany ponownie z tego samego miejsca przez drużynę przeciwną.

Jeżeli wykonawca wrzutu wykona go w taki sposób, że celowo kopnie piłkę w przeciwnika, aby uzyskać prawo do ponownego jej zagrania, sędzia grę będzie kontynuował – o ile to zagranie nie było wykonane w sposób nieostrożny, nierozważny lub z użyciem nadmiernej siły.

Po wykonaniu wrzutu zagrywający nogą, nie może dotknąć piłki po raz drugi, zanim nie dotknie ją ona innego zawodnika.

2. Przewinienia i sankcje

Jeżeli po zagraniu nogą - wprowadzeniu piłki do gry zagrywający dotknie piłki powtórnie, zanim dotknie ją ona innego zawodnika, to zarządza się rzut wolny pośredni.

Jeżeli wrzucający rozmyślnie dotknie piłkę ręką:

- zarządza się rzut wolny bezpośredni,
- zarządza się rzut karny, jeżeli wrzucający popełnił przewinienie we własnym polu karnym (chyba że piłka została dotknięta przez bramkarza drużyny broniącej – wtedy sędzia zarządzi rzut wolny pośredni).

Przeciwnik, który nieprzepisowo przeszkadza

lub rozprasza wykonawcę wrzutu (włącznie ze skracaniem odległości na mniej niż 2 metry od miejsca wykonania wrzutu) zostaje napomniany za niesportowe zachowanie i, jeżeli wrzut został wykonany, sędzia zarządzi rzut wolny pośredni.

Za każde inne przewinienie wrzut zostanie wykonany przez zawodnika przeciwnej drużyny.

POSTANOWIENIA DO PRZEPISÓW GRY ARTYKUŁ 15 – Wrzut**Wprowadzenie piłki do gry**

1. Wrzut wykonywany z innego miejsca niż to, w którym piłka przeszła linię boczną, musi być uznany jako wykonywany niewłaściwie.

Sędzia przyzna wrzut drużynie przeciwnej.

2. Wrzut jest wykonany prawidłowo, jeżeli wykonawca wrzutu ustawi piłkę na linii bocznej.

4. Wykonanie wrzutu z rozbiegu jest dozwolone, jeżeli wykona go z miejsca, gdzie piłka uprzednio opuściła pole gry.

8. Jeżeli po prawidłowo wykonanym wrzucie piłka odbije się od sędziego znajdującego się na polu gry i wyjdzie poza linię boczną, ponowny wrzut wykona drużyna przeciwna.

9. Jeżeli po nieprawidłowo wykonanym wrzucie piłka bezpośrednio trafiła do zawodnika drużyny przeciwnej, sędzia nie może zezwolić na kontynuowanie gry i stosować korzyści. Wrzut winien być prawidłowo wykonany przez drużynę przeciwną.

10. Zawodnik, który rozmyślnie opóźnia wykonanie wrzutu, winien zostać napomniany. Wrzut wykonuje ta sama drużyna.

ARTYKUŁ 16 – RZUT OD BRAMKI

Rzut od bramki przynajmniej się, gdy piłka całym obwodem, ostatnio dotknięta przez zawodnika drużyny atakującej, przekroczyła linię bramkową zarówno po podłożu, jak i w powietrzu.

Bramka może być zdobyta bezpośrednio z rzutu od bramki jedynie na drużynie przeciwnej i tylko w przypadku rzutu wykonanego nogą.

Jeżeli piłka wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu, zarządza się rzut różny dla drużyny przeciwnej, zakładając że piłka opuściła pole karne.

1. Procedura

- Piłka może być ustawiona nieruchomo i zagrana z jakiegokolwiek miejsca pola bramkowego przez zawodnika drużyny broniącej, lub wyrzucona ręką przez bramkarza.
- Piłka jest w grze, gdy opuszcza pole karne.
- Przeciwnicy muszą pozostać poza polem karnym aż do momentu wprowadzenia piłki do gry.

2. Przewinienia i sankcje

Jeżeli piłka nie opuściła pola karnego lub jeżeli została ponownie dotknięta przez jakiegokolwiek zawodnika, zanim opuściła pole karne, rzut od bramki powtarza się.

UWAGA

Jeżeli wprowadzona do gry piłka (piłka musi wyjść poza pole karne) zostanie dotknięta przez wykonawcę po raz drugi zanim dotknie ona innego zawodnika, zarządza się rzut wolny pośredni.

Jeżeli przeciwnik znajdujący się w polu karnym, lub w nie wchodzący, w czasie gdy wykonywany jest rzut od bramki, dotyka piłkę lub o nią walczy przed tym, zanim dotknie ona innego zawodnika, rzut od bramki należy powtórzyć.

UWAGA

Jeżeli zawodnik wbiegnie w pole karne, zanim opuści je piłka po wykonanym rzucie od bramki, i tam zostanie nieprawidłowo zaatakowany przez przeciwnika lub sam dokona przewinienia, rzut od bramki musi być powtórzony, a zawodnik popełniający przewinienie może zostać zarówno napomniany jak i wykluczony z gry, w zależności od ciężaru przewinienia.

Za każde inne przewinienie rzut powtarza się.

POSTANOWIENIA DO PRZEPISÓW GRY ARTYKUŁ 16 – Rzut od bramki

Wprowadzenie piłki do gry

1. Jeżeli z rzutu od bramki piłka nie przekroczy pola karnego i wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu lub też w obrębie pola karnego przekroczy linię bramkową na zewnątrz słupków bramkowych, rzut musi być powtórzony, ponieważ piłka nie została wprowadzona do gry.

2. Jeżeli z rzutu od bramki piłka przekroczy bezpośrednio własną linię bramkową poza polem karnym, grę należy wznowić rzutem różnym.

Zachowania zawodników drużyny nie wykonującej rzutu od bramki

3. Po zarządzeniu rzutu od bramki, zawodnicy drużyny przeciwnej powinni niezwłocznie opuścić pole karne, aby rzut mógł być wykonany bez straty czasu.

Celowe ociąganie się z opuszczeniem pola karnego należy traktować jako niesportowe zachowanie.

Sygnalizacja sędziego

4. Rzut od bramki sędzia zarządza wskazując wyprostowanym ramieniem pole bramkowe, z którego ma być wykonany rzut.

ARTYKUŁ 17 – RZUT RÓŻNY

Rzut różny przyznaje się, gdy piłka całym obwodem, ostatnio dotknięta przez zawodnika drużyny broniącej, przeszła linię bramkową zarówno po podłożu, jak i w powietrzu, i nie została zdobyta bramka.

Bramka może być zdobyta bezpośrednio z rzutu różnego jedynie na drużynie przeciwnej.

Jeżeli piłka wpadnie bezpośrednio do bramki wykonawcy rzutu, zarządza się rzut różny dla drużyny przeciwnej.

1. Procedura

- Piłka musi być umieszczona w polu różnym.
- Piłka musi być ustawiona nieruchomo i musi być kopnięta przez zawodnika drużyny atakującej.
- Piłka została wprowadzona do gry, gdy została kopnięta i wyraźnie poruszyła się; piłka nie musi opuścić pola różnego.
- Zawodnicy drużyny przeciwnej muszą pozostawać w odległości co najmniej 2 metrów od łuku pola różnego, aż do momentu wprowadzenia piłki do gry.

2. Przewinienia i sankcje

Jeżeli po wprowadzeniu piłki do gry wykonawca dotyka piłkę po raz drugi, zanim dotknie ją ona innego zawodnika, zarządza się rzut wolny pośredni.

Jeżeli wykonawca rzutu różnego wykona rzut prawidłowo w taki sposób, że celowo kopnie piłkę w przeciwnika, lub celowo rzuci w przeciwnika (bramkarz) aby uzyskać prawo do ponownego jej zagrania, sędzia grę będzie kontynuował

– o ile zagranie to nie było wykonane nieostrożnie, nierozważnie lub z użyciem nadmiernej siły.

Za każde inne przewinienie rzut powtarza się.

POSTANOWIENIA DO PRZEPISÓW GRY ARTYKUŁ 17 – Rzut różny

1. Sędzia sprawdza prawidłowe ustawienie piłki w polu różnym do wykonania rzutu różnego.

2. Jeżeli piłka w sposób jednoznaczny opuściła pole gry na rzut różny, sędzia wskazuje wyprostowanym ramieniem na pole różne, z którego ma być wykonany rzut.

W przypadku braku jednoznaczności, sędzia oprócz wymienionych wyżej wskazań ręką, daje również sygnał gwizdkiem.

Praktyczne Wskazówki dla Sędziów

Poniższe wskazówki zawierają praktyczne rady dla sędziów, które stanowią uzupełnienie informacji zawartych w Przepisach Gry.

W Artykule 5 Przepisów Gry można znaleźć odniesienie do określenia „duch gry”.

Od sędziów oczekuje się kierowania się zdrowym rozsądkiem i „duchem gry” przy stosowaniu Przepisów.

W szczególności dotyczy to podejmowania decyzji, czy zawody powinny się odbyć lub czy powinny być kontynuowane.

Ustawianie. Poruszanie.

1. Ogólne wskazówki dotyczące ustawiania i poruszania

Najlepsze ustawienie, to takie z którego sędzia może podjąć prawidłową decyzję.

Wszystkie rekomendacje dotyczące ustawiania muszą być dostosowane do szczegółowych danych na temat drużyn, zawodników i wydarzeń boiskowych.

Sędzia winien również zwracać uwagę na:

- konfrontacyjne zachowanie zawodników, mające miejsce z dala od rozgrywanej akcji,
- możliwość popełnienia przewinienia w strefie, w kierunku której rozwija się akcja,
- przewinienia popełniane po zagranii piłki.

Mowa ciała. Komunikacja. Gwizdek

Sędziowie. Mowa ciała

Mowa ciała jest narzędziem używanym przez sędziów w celu:

- pomocy w kontroli zawodów, - podkreślenia ich autorytetu i opanowania.

Mowa ciała nie służy do wyjaśniania podjętej decyzji.

Gwizdek

Sygnal gwizdkiem jest konieczny:

- przy rozpoczęciu zawodów (pierwsza, druga połowa oraz dogrywka), przy rozpoczęciu gry po zdobyciu bramki,
- dla przerwania gry z powodu:
 - rzutu wolnego lub rzutu karnego,
 - wstrzymania gry lub zakończenia zawodów przed upływem ustalonego czasu gry,
 - zakończenia każdej połowy.
- przy wznowieniu gry:
 - z rzutów wolnych, kiedy przepisowa odległość przeciwnika od piłki jest wymagana,
 - z rzutów karnych.
- przy wznowieniu gry po jej przerwaniu:
 - na udzielenie napomnienia lub wykluczenia z gry,
 - w przypadku kontuzji, - w przypadku wymiany zawodników.

Sygnal gwizdkiem NIE jest konieczny:

- w przypadku przerwania gry z powodu ewidentnego: – rzutu od bramki, rzutu różnego, wrzutu lub bramki,
- przy wznowieniu gry z: – większości rzutów wolnych, rzutu od bramki, rzutu różnego, wrzutu lub rzutu sędziowskiego.

Zbyt częste i niepotrzebne używanie gwizdka osłabia jego wpływ i znaczenie, w których jego użycie jest konieczne.

Jeżeli sędzia zarządzi, że zawodnicy grę mają wznowić na sygnał gwizdkiem, np. podczas odmierzenia minimalnej odległości 5 metrów, sędzia musi jasno o tym fakcie poinformować zawodników drużyny atakującej.

Jeżeli sędzia przypadkowo użyje gwizdka i gra z tego tytułu zostanie przerwana, to w takiej sytuacji, grę należy wznowić rzutem sędziowskim.

Korzyść

Sędzia może zezwolić na kontynuowanie gry, stosując korzyść, kiedy ma miejsce przewinienie, jednak oceniając, czy kontynuować grę czy ją przerwać, powinien wziąć pod uwagę następujące okoliczności:

- powagę przewinienia.
- Jeżeli przewinienie kwalifikuje się do zastosowania kary wykluczenia, sędzia musi grę przerwać i usunąć winnego z boiska, o ile przerwanie gry nie pozbawi drużyny przeciwnej bezpośredniej szansy zdobycia bramki,
- miejsce popełnienia przewinienia. Im bliżej bramki przeciwnika, tym bardziej skuteczna może być korzyść,
 - szansę na natychmiastowe rozwinięcie korzystnego ataku,
 - atmosferę meczu.

Doliczanie utraconego czasu gry

Wiele przerw w grze to przerwy całkowicie naturalne (np. wrzuty, rzuty od bramki itp.). Czas dolicza się wyłącznie jeżeli przerwy są nadmierne.

Zatrzymywanie przeciwnika

Sędziowie powinni postępować stanowczo i interweniować już przy pierwszych przypadkach zatrzymywania przeciwnika, zwłaszcza gdy ma to miejsce w polu karnym podczas wykonywania rzutu wolnego lub rzutu różnego.

Postępowanie w powyższych sytuacjach:

- zanim piłka jest w grze sędzia ostrzega każdego zawodnika trzymającego przeciwnika,
- udziela napomnienia zawodnikowi, który w dalszym ciągu zatrzymuje przeciwnika, zanim piłka jest w grze,

- dyktuje rzut wolny bezpośredni, względnie rzut karny, oraz napomina zawodnika, jeżeli zatrzymywanie miało miejsce, gdy piłka była już w grze.

Słowniczek pojęć stosowanych w Przepisach Gry i Postanowieniach.

Zamiana – zastąpienie bramkarza przez zawodnika z pola.

Zmiana – zastąpienie wadliwego elementu wyposażenia technicznego lub ubioru (np. piłka niezdatna do gry, zakrwawiona koszulka) przez inny, spełniający wymogi Przepisów Gry.

KOPNIĘCIE

- Piłka zostaje kopnięta jeżeli dojdzie do kontaktu piłki ze stopą i/lub stawem skokowym zawodnika

Wyjaśnienie:

Definicja ta precyzuje, których części ciała używa się do „kopnięcia” piłki (w szczególności w kontekście zagrania piłki do bramkarza itp.) Piszczel, kolano i inne części ciała raczej „zagrywają” piłkę niż ją „kopią”.

Opracował:
Paweł Pastewski